

Най-широка популярност от тях достигна песента “Крепи се, буцо!” Буца беше жената (“гаджето”), към която се обръщаше с тривиална мелодия нейният любовник...

Малко по-късно в циганското кабаре се появи твърде оригинална циганска певица, дошла от Видинския край. Наричаха я Кева. Едва двадесетгодишна, стройна и подвижна, с красиво мургаво лице и черни като въглени очи, със спусната до кръста черна буйна коса, тя привличаше всяка вечер много посетители... Кева беше много привлекателна жена и като артистка, и като прекрасен човек. Не ѝ липсваха „светски“ маниери, пееше изразително, много хубаво.... Обличаше се изискано и се държеше мило с всички посетители. Нейни чести гости бяха журналисти, писатели и артисти... Кева се гордееше с тази отбрана публика”. Пред кабарето чакат файтони – цяла опашка.

...певачката Кева възпяваше любовта и ... себе си:

Ела бре, чичо, в кабарето,

Да видиш Кева със дайрето...

Чужди дипломати и български чужденци смятаха за проява на добър вкус да посещават това циганско кабаре, един вид – да проявяват внимание към народа... и да палят цигарите си с банкноти или да ги лепят по челото на Кева и другарките ѝ. До каква степен се е прочуло това кабаре като „софийска забележителност”, може да се съди по следното обстоятелство: в малко по-късни години в София пристигна шумният италиански журналист Итало Цингарели и се свърза с мен. Помоли ме да го улесня да изпълни мисията си: освен политически срещи – и едно посещение в циганско кабаре. Шегуваше ли се този колега? Не! Уведомих кабарето чрез един циганин, който работеше в печатницата ни, че в еди-кой си ден ще гостува еди-кой си големец и Кева взела всички мерки да блесне: в нови шалвари, с подсилени бенки на бузите... мобилизирани били и други опитни танцьорки от циганската махала – и вече трябва да призная, че Цингарели не напразно бе поставил в софийската си програма и Кева” (Костенцева 1979: 46; Бръзицов 1970: 57).

През първата половина на XX век камерни цигански оркестри звучат по питейните заведения и в по-малките градове. От началото на века до 1940 г. в кръчмите на Луковит посетителите веселят цигуларите баща и син Кадри и Ариф Кадриеви. През 40-те год. в Сливен локалът „Старият бряст” е особено предпочитан от местните хора, най-вече през сезона, когато там свири популярната циганска група „Трио”. Тя е съставена от цигуларя с прозвището „Черното”, мандолиста певец Курти Динев и китариста Игнат Димитров. Двадесетина години по-късно Доналд Кенрик пише: „Край Сливен в ресторант „Тунджа” чух цигански песнопения за първи път. Върнах се в автобус до града, заедно с оркестъра, който продължаваше да свири и циганка танцуваше отпред в автобуса цигански танци... Във всеки ресторант в Шумен поне половината музи-